

Any II - 2.ª Època MANRESA 30 DE JANER 1915 Núm. 1

Eco del Bruch

Portaveu del "Centre Jaumista del Pla de Bages"

Surtirà els dies
15 i 30 de cada mes

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Muralla de Sant Domingo

Telefon núm. 350

ANUNCIS

a preus econòmics.

JOSEP FREIXA
Infants, 16 - Telefon 300
MANRESA

Aquesta gran fàbrica, munta-
da a l'altura de les millors de
Espanya i estranger, poden vi-
sitats tots els que vulguin i així
a la vegada que podran apreciar
les superiors matèries que s'em-
plegen i l'esmerçada limpiessa que
predomina, l'atrac especial favor
al industrial inventor de la molt
acreditada PASTA RICA PATENA-
da amb el número 54,835.

Francisco Borràs
Rellojes i composures asse-
gurades.
No s'equivocuin de porta!
Carrer Nou, 4, 1.er-Manresa

SABONS
Antoni Roca
Infants, núm. 6 - Telefon 307
MANRESA

GRAN ALMACÉN
MAQUINARIA
de totes classes para las indus-
trias textiles y otras.
VDA. BARTRA
Plaza Tetuán, 26 - BARCELONA

GUARNICIONERIA
Miguel Jón i Fill
Plaza Infantes, 29
Casa especial en guarniments
per a tota mena de caballeries.
Especialitat en los de càrrega
i per a usos agrícols.

OLIS

fins i purs d' oliva.
La millor producció de Tortosa, Urgell, Aragó i Andalusia.

OLIS

especials per a untatge.

SABONS

Representant esclusiu de la casa MANOURI GRAU en les comarques de Manresa, Berga, Solsona i Vich.

La casa que ven els millors

SABONS

Antoni Roca

Infants, núm. 6 - Telefon 307

MANRESA

~~~~~  
**Grans, Fruites seques i Arrossos**

- de -

## SALVADÓ GERMANS

BARCELONA

Representació: Infants, núm. 6

Telef. 307. — MANRESA

~~~~~  
GRAN ALMACÉN

de

MAQUINARIA

de todas classes para las industrias textiles y otras.

VDA. BARTRA

Plaza Tetuán, 26. - BARCELONA

~~~~~
GUARNICIONERÍA

= de =

Miquel Jou i Fill

Plassa Infants, 29

Casa especial en guarniments per a tota mena de caballeries.

Especialitat en los de càrrega i per a usos agrícols.

DE LANCE

Se venden

Aspes a mano,
un torno para retorcer hilos,
un doblador a dos cabos
de 44 husos y
uno de 50 husos, todo de
madera.

Carlos Vendrell

Plaza del Olmo, 7, 3. - Manresa

SELECTA ELABORACIÓ

- de -

Pastes alimentícies per a sopa

- de -

JOSEP FREIXA

Infants, 16 - Telefon 300

MANRESA

Aquesta gran fàbrica, montada a l' altura de les millors de Espanya i extranger poden visitarla tots els que vulguin i axis a la vegada que podran apreciar les superiors materies que s'empleien i l'esmerada llimpiesa que predomina, farán especial favor al industrial inventor de la molt acreditada PASTA RICA patentada amb el número 54,835.

Antic Taller de Relotjeria

de

Francisco Borrás

Rellojes i compostures assegurades.

¡No s' equivoquin de porta!

Carrer Nou, 4, 1.er-Manresa

Eco del Bruch

◆◆◆ Portaveu del "Centre Jaumista del Pla de Bages" ◆◆◆

Surtirà els dies
15 i 30 de cada mes

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Muralla de Sant Domingo
Telefon núm. 350

ANUNCIS
a preus econòmics.

AL REY

SENYOR:

Católics ans que tot i per sobre de tot, entusiastes fins el deliri de les Patries tradicions, defensors de la Llegitimitat i de la Monarquia representativa, dignauvos acceptar el jurament d'incondicional adhesió i senyalar-nos el siti que debém ocupar el die no molt lluny de la gran catàstrofe que a passos de gegant s'acosta.

Al ocupar avui un reconet dintre les resistents muralles de la prempsa jaumista per a lluitar al costat dels nostres, ens servirà d'exemple el seu heroisme, de guia la seva historia i d'estímul els seus incontables triomfs, per a que quand el rellotje de la Providencia marki la hora de la definitiva batalla, pogám saltar les muralles, bratar els papers per fusells i presentantnos en formació dirvos: Senyor: aqui estém..... ja la ordre! Maneu i sereu obehit.

Axó es lo que, interpretant els anhels de tots nostres amics, escriguerem al 4 de Novembre de 1913, quand per primera ve-

gada, tinguerem l'alta honra de saludarvos desde 'l'últim baluart que avui de nou ocupem com a mandataris que som dels lleials manresans i que com ahir son els desitjos que animen també a la Redacció de

ECO DEL BRUCH.

SENYOR:

A. R. P. de V. M.

Al peu del canó

Mal artiller es el que un cop comensada la lluita, abandona el lloc d'honor, si la victoria no corona son esforços, mentres una sola gota de sang generosa corri per ses venes.

Be está que si durant el combat hi ha treva, s'aprofiti el soldat de la metexa per a recuperar forces perdudes o be apiloti els recursos necessaris per a rependre l'ofensiva o defensiva segons convinga.

Es de sentit comú ferho aixís.

Per axó ECO DEL BRUCH sortí a la palestra quan cregué esser son deurer posar a contribució totes ses energies per a salvarguardar el vell casal de la Tradi-

ció, de les turbonades que menassaben sos murs milenaris; quan el compliment del deber exigíe un suprem esforç per a deturar per la forsa l'arrolladora empenya del adversari que 's proposada invadir les possessions legitimestes, servintli d'ajuda la funesta traició de quatre assalariats, que famélics, esperaven el triomf del ènemic per a ferse amb l'infamant premi a sa traïdoria.

Sortosament i a mida de nostres forces, poguerem ufanarnos d'haber contribuït a destorbar els plans maquiavélics d'uns i altres, acorralant als primers i residenciant als últims.

S'imposá després la treva i amb ella el forsós descans per a sadollarnos de noves energíes per a acometre amb mes braó, amb mes coratge si l'enemic i els traïdors intentessen nous atacs, que no creiem pas possibles de moment.

Arma al bras habém estat una pila de mesos fent centinella a les avensades dels campaments del exercit legitimista, vigilant les quadrilles adversaries i 'l moviment misteriós dels espies de dins nostres reductes, esperant el moment oportú per a, amatents al peu del canó, enfilear de nou la punteria per a retreure i foragitarlos a abdós de nostres vores.

Pels estranys moviments que amb uns i altres s'observen, sembla que 's intenta altre cop un últim esforç per a prosseguir

l'obra destructora en mal-hora començada.

Per aquest motiu avui i per a que no 's diga que defugim el perill, emprenem de nou la tasca sens que axó vulga dir que anem de dret a l'ofensiva; esperarem a que l'enemic trenqui les hostilitats per a continuar l'ofensiva, sens cuidarnos poc ni molt de contar el número i calitat dels enemics que tindrem front a front perquè 'l nostre entusiasme será prou per a ardirnos i lluitar ja sens treva ni quartel fins aniquillarlos i per consegüent reduirlos al no res.

El mes esplendent triomf de la causa legitimista es lo que ha d'esser nort de nostres ensomnis, i tot lo que no siga portarnos de dret a la consecució de aquest ideial, ho rebutjarém com un destorb.

Amb l'enemic no hi volem cap tracte, siguin quines siguin les preferetes que se 'ns fassin; al adversari com a tal el tractarem; al *afi* que amb nosaltres vulga relacionarse, a *fi* de que no 'ns befi, hi parlamentarém amb *luz y taquígrafos*, fugint sempre de il·lícits tractes, doncs no estem pas disposats a fer de comparases en lo teatre mundial de la política de balancí.

Per a 'ls que tindrem consideracions i 'ls reberem com de casa será a aquells que, catòlics avans que tot, vulgan cooperar a la defensa de les patries tradicions, sens distingos, excuses ni aplessaments de cap mena.

Als correligionaris que ho siguin de cor, mes que de boca, a aquells tradicionalistes que pel seu ideial vulgan sacrificar-se, no pas esser *crucificats* fent de turiferaris d' institucions eczótiques, per a aquells les portes obertes de bat-abat i 'ls brassos estesos per a donarlos estreta abrassada de germanor.

Ara a la feina, al peu del canó i ¡centinella alerta!

La vida moderna es de lluita; la lluita porta enemics: l' home modern vol enemics. Si no n' hi surten se 'ls cria amb la lluita sistemática.

L' acció del blanc l' ha de desfer el negre, perquè es de son rival; perxó Municipis, Corts, tot es un camp de batalla. Sino, comensem per mirar a casa.

VON GUILAWSKI.

Canonades

No se com fermho, en vritat, doncs es xalán lo que 'm passa, que 'l director que 's un guassa ell pla m' ha ben enredat.

—Tu que ets mes viu que la tinya—
(m' ha dit per darme sabó)
t' emportarás bona vinya,
si fas lo que 't diré jo.

Sent com ets com una fura
i de flaire perdigué,
ben atent, sempre procura
sebrer la llebra hont pot sé.

Et fiques per tot arreu,
ensumes per tots indrets
—¿Per saber la llebra hont geu?—

—Justa noi, perxó ets lo que ets.
Procurant que mai se 't vegi,
te 'n entres a Sant Miquel,
no a l' iglesia: no Manel,
ni tampoc en cap colegi;
ja sabs que *allí* fa recó
a mitja *Sabateria*,
tira avant i la pudó,

doncs hi ha molta porqueria,
et deletará al moment
el fi de ton romiatje;
pujes l' escala amatent
i ja ets del *centre* al hostatje,
mires, escoltes i calles,
t' amagues sota 'l taulell
i ni que vegis baralles
i portin l' ou al clatell,
tu muxoni i ulls oberts
sense pendrer mai tarota,
que axís si guanyes, no perts.

D' allí fas cap a la Plassa,
t' en vas a la casa gran
i quan vegis que amb catxassa
els sabis fan el gegant
passejant la mandra i gana
discutint de l' *europaia*,
tu mes cremat que una teia
i amb actitud espartana,
puges dalt, mires la caixa,
prens nota del capital,
te l' amagues a la faxa,
i si cap municipal
et detura i vol fe 'l pinxo.
prenenthe per sospitós.

li fas el joc del parrinxo
tirantlo al pati del os
i si d' ell pots escaparte
sens que 't dongui cap sablasso
pels Juheus pots *deslizarte*,
i disfressat de pallasso
t' entres al Paralelo,
primer et cordes l' ermilla,
que allí 'ls estrets de cutilla
boi-fent el paper de lelo,
son *punts* que 's perden de vista,
i noi no val a badá
que algún esprit o anarquista,
si bades et pot *llimpiá*;
i quant estiguis en autos
del qui talla el bacallá,
i procurant ser ben cauto
d' allí corrents pots guillá;
i cap al Passetj, *señores*
que allí hi tindrás feina en gran,
doncs es camp amb *muchas flores*
ple de cogula i de gram.

Hi ha *casals*, *masos*, *garites*,
clubs, *foiers* i *restaurants*,
centres, *centros* i *mesquites*,
groupiers, *ganxos* i *estadants*.

Policia que *vichila*,
 timbes, tombes, tarambanes,
 un casal que ja *se alquila*
 i el club de los rabadanes
 demo-libe-popular
 i de 'n Robamones sectaris;
 el *centre* d'apotecaris
 i un troç de grupo escolar.

De cines n'hi ha a parells,
 també *tiro de pichón*,
 hont s'hi gasten uns fusells
 que toquen el *violón*.

De tot lo que t'he indicat
 quelcom ens has d'explicar
 i cada quinzena un plat
 desde 'l Eco has de donar.

Per tant llegidors; ja hu vehuen,
 es molta la feina a fe
 i si en lo Parnás me creuen
 a fe de mon compliré;
 pró avants de tot els suplico
 que com faré 'l que sabré
 si sens volguer a algú pico
 perdoni a

PI-CA-PA-PÉ.

En nostres temps està de moda canviar el significat de les paraules. De la falta de convicció s' en diu, tolerància; de l' apocament, prudència; del enraonar, sabiduria.

No agraden les virtuts i tothom vol estar carregat d' elles. En la tergiversació dels termes es aont les troven.

VON GUILAWSKI.

Unió i divisió

Mes de dos anys fá que reina en el camp tradicionalista català un esgabell considerable que ha tornat la casa antes ordenada avui la tenda d' un drapaire. Imploro perdó si el meu quadro es massa realista; pro lo que dic es cert i exactíssim per desgracia. Dividits en cinquanta mil colles els jaumistes, l' un aïmb prou feines si coneix a l' altre d' una mica lluny.

Fa temps que unicament ha sigut el tema a esflourejar el de la divisió i el de l' unió. Nosaltres, com els altres, n' hem parlat infinitat de vegades; mes com avui algú torna a remouren la cuestió no sabem perquè, nosaltres dirém unes quantes paraules clares, concretes i desinteressades sobre aixó.

Are sembla que ha agafat fuga l' incitar a l' unió de tots, pro com que les paraules les diuen els homes i porten el segell de la seva individualitat, hem mirat com les deien i perquè les deien, pensant qu' era mes important l' intenció que l' acció. Prescindím empró de personalismes perquè sempre ens han fastiguejat.

La lluita queda aixís reduida en els termes del modo de fer l' unió demanada. Per nosaltres tot-hora es igual i ho fou; ¿ho era aixís pels altres? Prou se parla d' unió, pro molts no saben lo que demanen o lo que ha de costar el conseguir-la. I es que aquí no 's tracta de si *fulano* o *sotano*, d' aquet o d' aquell, — puig que 'l menys nosaltres, prescindím de tots els homes, — sinó que aquí s' han de coteijar actuacions, doctrines, procediments i fins histories i la discussió de la superioritat qualitativa ha d' esser interessant, llarga i de no fácil acabament.

Ja sabem que serien molts que «lo passat, passat» i que dirien perdonar-ho tot si podien tornar als antics camins, mes aixó ja no val. Si desitjen tornar-hi no tenen mes remei qu' una separació de nosaltres els que per no caminar per altres vies que les marcades desd' anys per Reis i quefes, ens haguerem de constituir en colla apart, lluny dels que implantaven modernismes obedients a sa concupiscencia. Perdonar les ofenses es una cosa; tirar l' aigua vehina al propi molí quan aquet casi bé ja no roda, aixó n' es un altre. Perdoném als homes, mes amb la condició de que es despullin de

ses ambicions i reneguin de ses dolenteries, perquè enteném que l' unió sens esporgada es igual que res, o per dir-ho millor, un perill per tornar a barallar-nos un altre dia a no tardar.

¿Es doncs que no volém nosaltres la pau? No es aixó; cabalment es lo únic que podém volguer. Es que la desitjém duradera; no temporal. Suposém que ja ho saben les autoritats llegítimes i competentes lo que han de fer.

I als que criden a sa casa a n' els que, tal com están avui les coses, no hi poden anar sens greu falta, els hi dirém que volém la pau amb una sola condició: la d' abandonar tothom que 'n tingui, els càrrecs públics lucratiu i no poder mai mes pujar i arribar a n' ells d' altre modo que per la força sola de nostre poble, sense contubernis qu' un dia o altre s' han d' agrahir.

I la porta ningú ens l' ha d' obrir mes que la justícia i l' autoritat insobornable, sols aquell que hi tingui drèt; perquè n' hi han que no 'ns agraden de portes.

SILVESTRE.

De virtuosos n' hi ha de grat i per força. Apliquem el cas els que diuen perdonar per amor de Deu.

D' aquestos molts usen el perdó del cassador: que absolt al cunill que no ha lograt matar d' una o varies descàrregues, i quan està ja fora d' alcanç. Aitals dissimulen l' odi amb la magnanimitat.

Quan la guineu no pot haver-les diu que son verdes.

VON GUILAWSKI.

ECOS.....

Any nou, vida nova.

I tal fet tal dit. Per pinxos els sevillanos. Cumplim al peu de la lletra. Per fer vida nova hem tornat a apareixer. Mes

advertint: que no haviem marxat; ho varem fer veurer. Ens estavem a casa a rumiar; are que ja hem après, ens posem al treball de bon grat.

¿Que es lo que hem après? Llegiu-nos cada quinzena i aneu fent «suma i sigue».

Els senyors Reis D. Gaspar, Melcior i Baltasar ens han posat dintre de la sabata un parell de barbutos per ministres del... «llarguíssim» que semblen dos papos.

El compte de Esteban-Collantes i en Burgos Mazo son dos senyors de bona faixa, que per presentar-se a reunions i «soirees» fan aires d' esser bons; are en quant a ministres val mes que no hi posem confiança. Si per cas que se la guanyin.

En demés..... no deixen de portar uns apellidos altisonats.

«Conde de Esteban Collantes»: pro d' aquest es veu la punta. Esteban es un nom bastant pagés, com es are «Sidru» i Collantes si fa o no fa com l' ilustre nom de «Flautas». Are, enganxats i amb ralleta al mitj, un excelent títol nobiliari. D' en Collantes esperem els cops de coll.

En Burgos Mazo, te son primer monumental i ranci; el segon no m' agrada gaire, i an ell menos de semblar-ho.

Aquet massot, ¡ai! dic, «mazo» quan la divisió «integrista», si mal no recordo, diuen qu' era director del «Siglo Futuro» i deja que no s' havia de transigir mai amb el lliberalisme. Mes per lo vist, ja hi ha arribat al «siglo futuro» i deu pensar que l' any passat era un altr' any, i que es diferent el sigle XX dels altres.

Bon profit; i ja ho sab: «a Dios robando i con el mazo dando».

El «Casal Regionalista» de nostre urbs «engony» va guarnir un pessebre molt

hermós, segons diuen. En ell hi varen posar un dimoni que 's movia ¡horror!, i a costat seu un gramofón.

Lo del pessebre com a entreteniment ens está be, per *supuesto*; pro lo que toca al dimoni i al gramofón, no pas gaire. Esperem-se perxó, ¿que feia eleccions aquell dimoni? Si es aixís, retiro lo primer.

Lo del gramofon repetit si que crec qu' es un excés de llestesa i progrés; puig segons he llegit an els anys de Nostre Senyor no n' hi havia de màquines xerraires. Es además lo que deia un bado: «Volen fer creurer qu' es música celestial, i no potser, havent-hi un dimoni, ja qu' aquet no ho permetria; i per sentir música infernal, no valia la pena de que vinguessim».

Per lo seu govern sapiguen els *amics* del Casal, que nosaltres els comprarem tants bitllets com tinguin de la màquina parlant, amb la sola condició de que hi posin una piaca amb la marxa dels Gallos: sevillana. Val la pena el negoci.

No sempre que 's desitja es possible perdonar. Antes es necessita tenir-hi dret. El que ofén no 'l te aquet dret. Sols pot perdonar-se a si mateix, després d' haver-se confessat amb sa conciencia.

Un reo o acusat mai ha gosat absoldrer a son jutje.

VON GUILAWSKI.

Pebre granat

¡¡SOLEDAD!!.....

Començo per advertir als lectors que no 's tracta de cap xicota d' aquest nom, que sigui meva; tampoc vull retreurer el nom d' aquella novela castellana; de cap manera, res d' aixó,

Aquest nom trist, qu' inspira senti-

mentalismes, manifestats per les llàgrimes que fabriquen i que llençan pels reguerons avall de la cara, aqueixes llàgrimes mes en colla que 'ls punts d' admiració qu' envoltan a aquella paraula preuada; aquest nom, dic, te altra acceptació y força significativa per nosaltres.

Deu mesos feia que 'l públic manresá no fruía — aixó será un dir — de nostra *interessant* lectura, i la opinió pública, viuda desolada, vestida amb manto de dol, en la soletut de la llar sens marit plorava la nostra falta. I no es — bo que se sápigam — que nosaltres fossim el seu home, o per dirho segons paraules modernes expressen son marit, sinó que aquest nostre periódic, aquesta *persona de lletres* es per raguelia i temperament un «desfacedor de entuertos i defensor i amparador de viudas».

Perxó hem tornat: amb «la vieja adarga» i el cor romàntic, tornem al camp ont fluixus volten els molins de la política empesos pel vent del «mam, caca i non», xuclant amb gola l' aigua de l' entranya del poble *pagano*, per a embestir-los i enderrocar-los d' una empenta, com si fossin galls de paper, que dit sigui de pas, de paper ho son, pro gallines.

Perxó... la meua «péñola» que entent d' oratoria una barbaritat «se dirique al públic» amb la penca esquerra an el escot de l' ermilla sota l' aixella i amb la dreia llençant llamps i trons, i recita amb énfassi tronituant: «Avui

«que los ladros perran
hoy que los cantos gallan»

avui que en camvi no «gallan» els que haurien de gallar fort i «perran» tots els que volen distingir-se per son alt seient; avui que un home cualsevol, mentres sigui una mica *guapo i amb quatre pels* de savi posa faldilles an a tots per a portar calces ell sol; avui que vol despreciar-se la «juerza y valor zeviyanos» i sura cada femelleja que val un credo; avui que 'ls

què demanen el vot per valents, l'endemà expliquen el cuento de la seva fugida dient prudència de la por i intransigència de l'incapacitat; avui qu'és bona una cadira toba a la casa gran, una medalla posada al pit, una vareta amb penjarelles a la mà enguantada, sense ser-ho, una menjada de cues de pansa que recordin prometenses i una mica de fetje de mosquit per fer ser «bravo»; avui que tot això veiem, i que 'ls remats semblen exèrcits i els pastors quefes..... avui ens tirem al carrer a ensorrar ninfes, a estovar esquesques i despintar cares elegantes.

I aquest pobre botiguer de «pebre», avui amb motiu de la guerra tornat artiller de canons Krup de 420 mil·límetres (mida francesa), m'entreteniré a bombardejar centres, cases i grupets amb els «schrampnels» plens de granets d'aquells que piquen i fan pessigolles: de pebre granat.

Avui... jep!, per avui prou, qu'algú ja bota.

BROWNING, DIC MAL, CUARANTADÓS.

Un dia un fill treia de casa a son pare. L'hivernada arribà a mimbar i llavors el fill digué a son progenitor que ja el perdonava i que tornés a son costat, anyadint una nova falta a les ja comeses.

Aquest subjecte cumplia, no sols com a fill, sinó com a home?

Ahont estava sa vergonya?

VON GUILAWSKI.

DE CASA

Segons ordena el Reglament, el «Centre» celebrà Junta general ordinària el dia 10 del mes que som. Prévis els requisits acostumats el Secretari llegí una hermosa memoria de l'actuació de la Societat en el bien primer de sa vida. Actes polí-

tics, públics o en casa, vetllades, mitins, actes recreatius, funcions dramàtiques, tots un per un desfilaren per entre sa lectura, demostrant tan gran nombre la desproporcionada i mai creguda campanya portada a cap per la Junta sortint.

Acte seguit es procedí a la renovació de la mateixa quedant en ferm els següents socis: President, D. Carles Vendrell; Vispresident 1.er, Fermí Roca; id. 2.^{on}, Ignasi Corrons; Secretari, Jaume Fàbregas; Vis-id., Josep Carreras; Contador, Josep Freixas; Tresorer, Bonaventura Roca; Bibliotecari, Josep M.ª Durán i vocals els senyors Alcañiz, Montserrat, Satorras, Mestre i Jou.

La nova Junta demanà un vot de gràcies per la sortint i el nomenament de soci de mèrit a favor del 1.er President D. Ignasi Parés; abdúes coses foren votades per unanimitat.

—Pera cumplir amb el deurer patriòtic han marxat de nostre costat un ramell de joves, lo mes entussiasat. Han sigut destinats a Ceuta, D. Joan Sala; a Màlaga, D. Joan Coma; a Melilla, D. Miquel Marcet i a Barcelona, D. Octavi Ferrer.

Amb el nostre adeu s'emportan nostre amistat, nostre recort i el desitj que tornin tant animosos com han marxat.

— En l'altar de la Coveta de l'Església de la Santa Cova, dilluns passat dia 25, contragueren matrimoni el distingit farmacèutic de Puigreig, D. Maurici Orriols Guitart i l'hermosa senyoreta na Pepeta Roca Algueró, filla de nostre Vis-President 1.er, l'acablat fabricant D. Fermí.

Inútil es que diguém lo que tothom sab, i es que 'l goig de nostre amic, es també nostre i per lo tant ens playém en s'alegria i satisfacció en l'hora present.

Sigui doncs per ell l'enhorabona, i pels nuvis nostre voler de que 'ls sigui tota la vida un camí sembrat de flors i sens espines feridores.

— Nostre company el «Ateneo Tradicionalista» de Barcelona, la valent societat jaumista mare de totes les qu' hem aixecat la bandera de l' intransigència noble, te preparat pel dia 7 del Febrer pròxim un grandió i mai vist festival en el Palau Municipal de Belles Arts a favor de la Creu Roja dels Imperis d' Alemanya i Austria-Hongria.

En ell hi han de pendrer part celebrats artistes del cant de nacionalitat alemanya i l' eminent tenor català Sr. Vinyas, una orquesta composta de mes de 100 professors célebres i el Sr. Goberna, el conegut organista dels grandiosos orgues del Palau, entre altres molts que no recordem are.

El benèfic destí que 's donarà a lo recaudat en l' acte, fá qu' hagin promés l'assistència lo mes selecte i bo de la societat barcelonina i les colònies de les susdites nacions.

De nostre «Centre» hi anirà una nombrosa comissió, havent ja començat els preparatoris del viatge.

Desitjem pels organitzadors aixís com pels beneficiats un éxit complet, com bé 's mereixen uns i altres.

I els amics del «Ateneo» contin amb nosaltres.

—El pròxim dimars festivitat de la Candelera, a dos quarts de cinc de la tarde, en el ampli teatre de nostra Societat, tindrà lloc la representació del grandió drama «ELS MONEDERS FALSOS» interpretada pel lluit quadro dramàtic de la Creu Roja.

Dita funció va destinada a benefici de dita humanitaria entitat, qual Junta Directiva sollicità de la nostra la cessió del local.

Nosaltres desitjosos de prestar sempre un favor als que procuren el bé de la societat necessitada, no deviem ni po-

diem negar-nos a la justa petició d' aquella associació benefactora.

Preguem doncs, a nostres consocis tinguin a bé honrar i animar l' acte amb la seva presencia i contribuir amb el seu óbol a proporcionar una llimosna a favor dels desgraciats que la disort els posa en mans de la popular institució, ja que al fi i al cap la preponderancia de la entitat es el bé dels accidentats.

— Sabem que 's trova greument malalt el volgut consoci D. Ignasi Caellas, sub-abanderat de la «Joventut Jaumista Radical».

No fa falta que diguem quant sentim l' enfermetat de nostre company, que temporalment ens priva d' un entusiasta col·laborador en totes les tarees polítiques que son l' obsessió de nostre incomparable jovent.

Vulgui Deu tornar-li, si aixís es sa altíssima voluntat, la salut per a ben prompte i el reintegro a nostra companyia.

IMPORTANT

Tots i cuants desitjin anunciar-se en nostre periòdic, poden dirigir-se al cafeter del «Centre» en nostre local social, qui els posarà en relació amb nostre Administrador o pendrà recado de lo que desitjin per a trasmetterho a dit senyor.

En el pròxim nombre pensem publicar la tarifa dels anuncis amb sos preus i mides respectives.

Imp. F. Bausili, Passeig, 15. — Manresa

Construcción y Reparación

de toda clase de

CALDERAS

Generadores de Vapor. - Depósitos y Virones, etc., etc.

Soldadura Autógena y piezas de Automóviles.

Enrique Casals

Calle Bruch, 23-Teléf. 182

MANRESA

Disponible

Disponible

Disponibile

MANRESA
Calle Bruch, 23-Teléf. 182
Enrique Casals
de Automóviles.
Soldadura Autógena y piezas
pósitos y Vitrines, etc., etc.
Generadores de Vapor. - De-
CALDERAS
de toda clase de
Construcción y Reparación

Disponibile

IMPORTANT